

LAIVAS

No. 23. Metai VI

Birž. (June) 5, 1926

DRSR, valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill, under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

II SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

I. JO. 3, 13-18.

MYLIMIAUSIEJI: nesistebėkite, jei pasaulis jūsų nekenčia. Mes žinome, kad perėjome iš mirties į gyvenimą, nes mes mylime brolius. Kas nemylė, pasilieka mirtyje. Kiekvienas, kurs nekenčia savo brolio yra žmogžudys; ir jūs žinote, kad kiekvienas žmogžudys neturi amžinojo jame pasiliekančio gyvenimo. Tuo mes pažinome Dievo meilę, kad jis guldė už mus savo gyvybę; ir mes turime guldyti gyvybę už brolius. Jei kas turi šio pasaulio lobį ir, matydamas, kad jo brolis turi reikalo, uždaro jam savo širdį, kaip gi pasiliks jame Dievo meilė? Mano vaikeliai, nemylėkime žodžių, ne liežuviu, bet darbu ir tiesa.

"Tebuna garbinamas ir šlovinamas švenčiausias ir dieviškasis Sakramentas kiekvienoje valandoje!" (Šituos žodžius kalbantiems šv. Tėvas Pius VII suteikė sekančius atlaidus: 1) 100 dienų atlaidų dienoje; 2) 300 dienų tris kartus dienoje tiems, kurie juos kalba kiekvieną penktą ketvergų paeiliui ir per išstisus Deivintinių ir oktavos dienas; 3) visuotinus atlaidus tiems, kurie kalba kasdien per visą mėnesį, apturėdami toje dienoje, kurioje priima šv. Sakramentus gegužio 24 d. 1776). II — 100 dienų atlaidų tiems, kurie kalba tuos žodžius, girdėdami varpą skambinant švenč. Sakramento pagerbimui birželio 30 d. 1818). III — 100 dienų atlaidų tiems, kurie per šv. Mi-

E v a n g e l i j a .

LK. 14, 16-24.

ANUO metu Jėzus tarė pariziejams: Vienas žmogus prisirengė didelę vakarienę ir pakvietė daug. Vakarienės valandą jis siuntė savo tarną pasakyti pakviestiesiems, kad ateitų, nes visa jau prirengta. Tuomet jie visi draug ėmė išsikabinėti. Pirmasis jam sakė: pirkau už ir turiu eiti į apžiūrėti; prašau tave, laikyk mane išteisintu. Kitas tarė: Pirkau penkis jungus jaičių ir einu jų išmėginti; prašau tave, laikyk mane išteisintu. Vėl kitas sakė: Vedžiau pačią ir todėl negaliu ateiti. Tarnas sugrįžęs pasakė visa tai savo valdovui. Supykęs šeimininkas tarė savo tarnui: Eik greitai į miestą gatves ir skersgatvius ir įvesk čia beturčius, lucšus, aklius ir raišus. Tarnas vėl pranešė: Valdove padaryta, kaip liepei, bet yra vietos. Tuomet valdovas tarė tarnui: Eik į kelius ir patvorius ir priversk įeiti, kad mano namai būtų pilni. Sakau gi jums, nevienas anų pakviestųjų žmonių neragaus mano vakarienės.

šias pakylėjimo metu, žiurėdami į švenčiausią atkalba tuos žodžius (gruodžio 7 d. 1819 m.).

"Teikis, Viešpatie, atlyginti amžinuoju gyvenimu visiems tiems, kurie dėl tavo Vardo daro mums gera. Amen." (Kalbantiems šitą maldelę šv. Tėvas Leonas XIII gruodžio 17 d. 1892 metais suteikė 50 dienų atlaidų du kartu dienoje; tie atlaidai turi būti aukojami už vėles skaistykloje kenčiančias).

ŠVENČ. JĒZAUS ŠIRDIES ŠVENTĒ.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a

IZAIJO 12, 1-6.

JO. 19, 31-35.

Aš dēkoju tau, Viešpatie, nes tu rustinaiš ant manš, bet tavo narsa nusigrīžo, ir tu palinksmīnai mane. Štai, Dievas mano gelbētojas, aš elgsīnos su pasītikējīmu ir nebījosīu, nes manš stiprybē ir manš gyrius — Viešpats, ir jīs pasīdarē man īšgelbējīmas. Jūs semsītēs su džiangsmu vandens īš gelbētojo šaltīniū. Ir tā dienā jūs sakysīte: Gīrkīte Viešpatī ir šaukītēs jo varda; skelbkīte ģarp tantū jo veikalus, primīnkīte, kad jo vardas kilnus. Gīedokīte Viešpačiui, nes jīs padarē puīkiū dalykū; skelbkīte tai visoīe žemēje. Džīaugkītēs ir gīrkīte, Sīono gyventojai, nes didīs jūsū tarpe Izraēlio šventasī.

ANUO metu, kadangi buvo Prisirengimo diena, kad kunai nepasilikty ant kryžiaus subatoje, (nes subatos diena buvo didžioji), žydai meldė Pilotą, kad būtų sulaužyta jiems blauzdos ir kad jie būtų nuimti. Todėl kareiviai atėjo ir sulaužė blauzdas vienam ir kitam, kurie buvo prikalti ant kryžių draug su juo. Priėję prie Jėzaus ir pamatė, kad jis jau miręs, jie nelaužė jo blauzdų, tik vienas kareivis atvėrė jam ietimi šoną, ir tuojau išėjo kraujo ir vandens. Kursai matė, liudijo apie tai, ir jo liudijimas tikras.

K. Dembskis.

Sąžīnēs Ramybē.

Vienuolīktasīs Šv. Komunījos vaisius: suteīkia didesnē ar mažesnē malonē vertai Jā priīmančīam, žīurīnt ī jo prisīruošīmā. — Mīrtīnoji nuodēmē, jei jī yra užslēpta, vīsuomet naīkina visus Šv. Komunījos vaisīus, ir jī tampa nauja, dar didesne nuodēmē. Taīgi dažnai komunīkuokī, ir taip dažnai, kaip tau tavo nuodēmklausīs leis: prie to ragīna tave Jēzus Kristus; prie to tave ragīna Bažnyčia; prie to tave veda Bažnyčīos Tēvai; tam tau duoda pavyzdī, patardami Šventīeji, Bažnyčīos Daktarai ir Mokytojai tā tau nurodo; skaitlīngī ir nuolatīnai tavo patīes reīkalai Jos trokšta; stebuklīngī ir nesuskaitomi Jos vaisīai prie to tave veda.

Svarbīasīa gī tave verčia neatsī-

sakyti dažno Šv. Komunījos priēmimo — tai sąžīnēs ramybē! Tavo sąžīnē īlgai negalī īštvertī rami; — jā sudrumščīa musū nuodēmēs; atlīk atgailā īšpažīntīes pagalba, o Šv. Komunīja visai īšdīldys nuodēmēs līkučīus, nebelīks jos nei pasekmīū. Tuomet tavo siela taps skaīsti, o tavo sąžīnē bus šventa ir joj amžīna ramybē užviešpataus.

Dangaus Karalystē.

Niekas nejeīs ī dangū, jei nelīks nužemīntu, kaip kad buvo Jēzus Kristus, jei nebus līuosu ir nekaltu, kaip mažas kudīkis: "Mokykītēs nuo manš, jog esu ramus ir nužemīntos šīrdīes, o rasīte savo sieloms atīlsj; — jei ne tapsīte, kaipo kudīkīai, nejeīsīte ī dangaus karalystē" (Mat. 11, 29; 18, 3).

“Vaikais, sako šv. Hiliaras, Kristus laiko visus Jo mokslui paklusnius. Tie seka tėvą, klauso motinos, artymui nieko blogo nevelyja, į turtus nekreipia dėmesį, nežino kas tai puikybė, kas neapykanta, kas melas, tiki ką jiems yra sakoma, ir ką girdi, tą laiko tiesa.”

Nepasieks dangaus, kas neišsivadės savo **godumo**: “Lengviau kupranugariumi išlįsti per adatos skilutę, negu turtuoliui”, o tuo labiau gobšiui, “jeiti į dangaus karalystę” (Mat. 19, 24).

Nepasieks dangaus, kas neliks **skaisčiu**: “Skaistybė daro mus Dievui artimais” (Sap. 6, 20), “Palaiminti skaisčios širdies, nes jie Dievą regės” o tie, kurių širdys neskaisčios, Dievo neregės.

Nepasieks dangaus, kas nėra **kantrus**: “Mokykitės nuo manęs, nes aš esu ramus ir nužemintos širdies”. Savo kantrume paveldėsite savo sielas.

Nepasieks dangaus, kas **nemyli Dievo ir artymo**: “Mylėsi savo Viešpatį Dievą visa savo širdimi, visa savo siela, visomis savo jėgomis, visomis savo mintimis, o savo artumą, kaip pats save”. (Šv. Luk. 10, 27).

Nepasieks dangaus, kas nesulauko nuo **girtuokliavimo ir užginto maisito**: “Darykite vaisių, vertą atgailos”; “Jei atgailos nedarysite, visi pražusite”.

Nepasieks dangaus, kas **nesidarbuoja savo išganymui**. — Reikia mums įeiti per siaurus vartus, nes platus vartai ir apstus kelias veda pražutin; ir daug jų yra, kurie per jas įeina. Per dangelį kentėjimų reikia mums įeiti į dangaus karaliją. “Baisu yra papulti į

Gyvojo Dievo rankas” sako šv. Gov.

Taisyklės Dvasiniam Gyvenimui.

Nori sutvarkyti savo gyvenimą taip, kad tavo sąžinė būtų rami jo būgyje, kad tavo siela gyventų dvasia, o ne kunu? Be abejo jog nori. Taigi dvasiniam gyvenimui laikykis šių taisyklių:

1. Kasdien kelkis vienu laiku, atitinkančiu tavo luomui, užsiėmimui ir sveikatai.

2. Pabudęs tuojau kelk savo mintis į Dievą.

3. Jei gali, atlik mąstymą vieną pusvalandį, jei to negali — nors vieną bertainį.

4. Kasdien, jei aplinkybės leidžia, pamaldžiai išklausk šv. Mišių.

5. Kas vakarą daryk sąžinės sąskaitą, nors 5 minutes.

6. Kas savaitė, arba kas dvi, jei tik galima, eiti išpažinties, ir dažnai priminėti Šv. Komuniją.

7. Dienos darbų tvarka, kaip galima pastoviai, stengtis užlaikyti.

8. Prieš pradėdamas kiekvieną darbą, kad jį padaryti savo gera intencija šventu, t. y. kiekviename darbe ieškoti Dievo garbės ir stengtis visame kame Jam įtikti.

9. Išsirinkti sau pastovų nuodėmklausį, kurs vestų tave dorybės keliu, ir būtų tau patarėju įvairiuose reikaluose, liečiančiuose tavo sielos išganymą.

10. Kasdien, kiek tavo luomo užsiėmimas leidžia, per pusvalandį, o nors ir per bertainį, skaityk kokią dvasinio turinio knygą, vengdamas skaityti blogų ir pavojingų.

Ž I E D E L I A I

Silpnųjų Tvirtybė.

Argi yra tikresnio pasakymo negu tai, kad nuvargstame darydami gera, taip kaip ir visa kita? Gyvenimui besitęsiant pamatome jo nepermaldaujamą nuobodumą ir, nebent Viešpats mus sustipriną, mes krintame pakelyje! Net ir mūsų misijonieriaus gyvenime žinome, kad tai Dievo palaikanti ranka duoda mums pasisekimo savo darbuose, ir dažnai Jis mus nustebina panaudodamas silpniausias priemones, kad pažemintų mūsų išdidumą.

Taip vieną dieną tarė į mane prietyręs ir pamaldus misijonierius — žmogus tiek mokytas kiek šventas. Tie žodžiai padarė didelio į mane įspūdžio. Jis tęsė toliau:

— Aš pamenu laikęs viename miestelyje misijas rudenyje. Turėjau vieną pagelbininką — silpną, liguistą žmogų (jau mirusį), kuris po teise turėjo būti jau atsisakęs. Vienok jo karštas uolumas neleido jam tikėti, kad jis negalys toliau dirbti; o kadangi aš buvau jauges ir stipras, aš noriai paėmiau sunkesnę dalį ir dalimi palengvinau jam jo sunkumuose. Savo išdidume maniau savąjį vaisių busiantį didesnį!

Vieną rytą mano pagelbininkas atrodė labiau sergąs nei paprastai. Jisai buvo labai išblyškęs, su dvejomis džiovingomis žymėmis savo žandikauliuose. Po Mišių jis vos-ne-vos pajėgė nueiti iš zakristijos į kleboniją išsigerti ka-

vos puodelį. Paskui, nuėjęs į savo kambarį, jisai tuojau atsigulė, nes jam reikėjo sakyti pamokslas aštuoniomis. Aš jo paklausiau ar jisai jaučiasi galįs tai padaryti. Jisai gi atsakė: O, taip; aš dažnai ir blogiau buvęs.

Paskirtu laiku jisai šiaip taip nuliupo laiptais žemyn ir pasirodė bažnyčios sakykloje. Jojo pamokslas buvo turiningas ir pritaikintas, tačiau buvo aišku, kad jis nemažai turėjo įsitempti. Aš mačiau kaip jisai keletą kartų su nosine nusišluostė prakaitą, o tai buvo tikras ženklas jojo kuniško silpnumo. Jisai taipogi buvo priverstas sutrumpinti laiką, paskirtą aštuntos valandos pamokslui, ir kaip tik pabaigė, tuojau vėl nusiskubino į savo kambarį. Pasitikęs mane kelyje, jisai tarė graudžiu balsu:

— Tėveli, koks aš nenaudingas pagelbininkas! Štai buvau priverstas su trumpinti trumpiausią pamokslą. Aš jaučiuosi taip silpnas ir kvaistas; kartą net turėjau sustoti tiek, kad slapta paprašius Dievo man pagelbėti. Kokis tikrai apgailėtinas ir nevertas pagelbininkas aš esu!

... Vargšas beviltyje pakraipė galvą.

— Nesirupink, Tėveli — aš tariau tuo pačiu mąstydamas apie savą stiprią sveikatą, ir slaptai džiaugdama tu, kad galėčiau kalbėti dvi valandas be nuovargio. — Viešpats kiekvieną

kartą priima gerą valią. Eik dabar ir pasilsėk valandėlę. Išpažintis neprasi-
dės be dešimtos.

Atsidusęs, jisai paliko mane. Jisai geriausiai stengėsi, ir visa tai buvo, kaip jis manė, niekas kaip tik nepavyki-
mas. Vienok Dievas parenka silpnus stipruosius pažeminti, kaip aš tuoj su-
žinojau.

Tą popietį atėjo vienas ponas ir prašė pamatyti tąjį misijonierių, kuris tą dieną buvo sakęs pamokslą laike aštuntos valandos. Mano pagelbinin-
kas, tai išgirdęs, sakė, kad greičiausia kokia klaida; pamokslas buvęs per trum-
pas ir neįspudingas, kad atvedus ką nors į kleboniją. Tačiau jisai nuėjo į svečių kambarį. Kaip tik įžengė į kam-
barį, džentelmonas atsistojo jo patiktų. Jis, matyti, buvo gerai išauklėtas žmogus ir labai mandagus.

Tėveli — jis tarė — man labai linksma, kad Jus atėjote. Kiekvieną kar-
tą tamsta savo pamokslu mane patraukdavote, šį rytą gi įvyko klimak-
sas. Aš esu didelis nusidėjėlis ir nesu-
ėjęs išpažinties trisdešimt penkis me-
tus. Visą tą laiką neturėjau jokios sie-
loje ramybės, ir kuomet mano sąžinė pradėjo nepaliaujamai man prikišinėti, aš ėjau nuo bažnyčios į bažnyčią, kur tik buvo laikomos Misijos, su viltimi, kad koks nors pamokslas sujudins ma-
no širdį. Per visus šiuos metus niekuo-
met nesutikau žmogaus, kurį Dievas skyrė mane atversti, iki neišgirdau Ju-
sų. Ir šį rytą, kai klausiausi tamstos su-
judinančių žodžių — kai mačiau tamstą išblyškusį ir susilpnusį, tuos karštus

atidėliojančio nusidėjėlio pasmerkimus, atjaučiantį savo žodžius visa tamstos širdimi, aš jaučiau, kad turiu kalbėtis su Jumis, ir prašyti tamstos išklaudyti mane išpažinties!

Taip jisai kalbėjo į mano ligotą pagelbininką — į misijonierių, kurio balsas vos pasklido po pusę bažny-
čios. Be to, klebonas buvo man sakęs, jis labai troškęs, kad ypatingai šis nu-
sidėjėlis galėtų gauti progos pasinau-
doti šiomis šv. Misijomis. Dievas, ma-
tyti, atidavė šito žmogaus sielą mano bevilingam pagelbininkui!

Nereikia nė minėti su kokiu dievo-
tumu jisai priėjo išpažinties ir priėmė Šventąją Komuniją. Jisai klausėsi kiek-
vieno pamokslo laike šv. Misijų ir jojo pavyzdingumas buvo labai sujudinęs tosios parapijos žmones. Kasdien jis lankė mano pagelbininką ir, matyti, niekuomet jam nenusibodo klausytis kunigo patarimų arba buti kartu su juo.

Neužbaigsiu nepasakęs, kad sura-
minimas, kurį mano pagelbininkas tam žmogui davė, ir pamoka, kurią aš tuokart išmokau, abu buvo užrašyti tųjų šv. Misijų užrašuose. Be abejo, daugeliui, kurie šitą aprašymą skaitys, Dievo prižado pilnumas kils sustiprinti silpnuosius, ir duoti stipriesiems supra-
sti, kad nežiurint koks butų darbas, vienok tik vienas Dievas duoda vai-
sių!

K. V.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikėjimui.

Ne. Kunigas nėra tuo ko ištvirkėlis nori. Delto, kad tai žino, jog tolygus nekenčia širdingiausiai kunigo, jie mato jame Dievo vietininką, kurs smerkia jų nedorybes, Jėzaus Kristaus pasiuntinyje, kurį jie keikia ir kurs juos teisia. Jie mato jame Dievo įsakymų įkunijimą, kuriuos jie be perstojimo laužo. Ir del to jie nenori pripažinti Viešpaties, jie nenori pripažinti Jo tarno.

Kunigai yra bitinai avylyje: kam jie naudingi?

ATSAKYMAS. Jie yra naudingi išganyti sielas, be abejo. Jų darbas taip pat geras, kaip daugelio kitų žmonių.

Amatninkas veikia medegoje, kunigas sieloje. Kiek siela yra brangesnė ir kilnesnė už medegą, tiek kunigo darbas vertesnis už visus kitus ant žemės.

Kunigas tęsia didįjį žmonijos išganyimo darbą. Jėzus Kristus, kunigo Dievas ir pavyzdys, pradėjo tą darbą. Jo kunigai jį tęsia per visus amžius.

Kunigas veikia, darydamas gera. Jis yra visų prietelis: jo širdis, jo laikas, jo sveikata, jo darbštumas, jo pinigai, jo gyvastis — yra visų; ypač biednųjų, vaikų, vargšų, apleistųjų, verkiančiųjų ir našlių. Jis nelaukia ir nesitiki nieko už savo pasišventimą; dažniausiai, tiesa, jie yra pašiepiami, pajukiami, jų šlovė biaužiausiai plėšiama ir paniekinama. Kaip tikras savo dangiškojo Mokytojo pasekėjas, jis teatsako į juos tolimesniais gerais dar-

bais. Koks gyvenimas, koks antprigimtinis išsižadėjimas!

Visose nelaimėse, riaušėse, limpančiose ligose, koleros metuose, kai protestantų kunigužis ar labdarys ieško asmeniškai apsaugoti nuo grėsnčio pavojaus, jį matome viešai, dedantį pavojuje savo gyvastį ir sveikatą palengvinti savo brolių baisią padėtį ir juos gelbėti. Toks buvo Affre, Paryžiaus arkivyskupas per riaušes; toki buvo Belgunce ir šv. Karolius Boromejus Marseilles ir Milano miestuose maro laike; koleros metuose 1832 ir 1849 visi Paryžiaus kunigai ir daugelis iš kitų miestelių pasišventė žmonių gerovei. Tai tokia yra kunigų nauda. Aš labai noriu sužinoti ar tie, kurie užpuldinėja kunigus, yra naudingesni?

Nedėkingi išgamos! Jus niekuomet nepavargstate išjuokdami kunigą, kurį šaukiatės prie savęs liudėsio arba skausmo valandoje; kuris jus laimino pirmiau gyvenime ir nenustojo už jus melstis.

Visos mūsų tautos nelaimės plaukia iš to, kad mes neklausome ką kunigai moko. Ir mūsų nelaiminga Lietuva, draskoma politinėmis riaušėmis, gali sau prisitaikinti žodžius vieno Paryžiaus kalėjimo kapelionui pasmerktotojo pasakytus, kuris pilnai atsivertė prie Dievo savo širdyje. Kunigas jam buvo davęs mažą Krikščionies Vadovėlį: "Tėveli," jis pasakė, sykį rodyda-

mas į knygą, "jei aš bučiau pažinęs tos knygelės turinį ir pildęs visą savo gyvenimą tuos dėsnius, aš nebučiau padaręs tai, ką aš dabar padariau; aš nebučiau, kur dabar esu".

Kiekvienas gali viltis išganymo, jei jis bus tikras katalikas. Jis gali viltis buti išgelbėtu, jei jis klausys ir kreips dėmę į Dievo tarnus, kurie išgelbėjo pasaulį.

Kunigas yra tautos apsauga. Be tikybos visuomenė suirtų. Jos vaikai privalo gerbti, guodoti, dėkoti, labiau negu kuomet kunigystei. Tie, kurie atmeta tą nuomonę, neturi tiek supratimo kaip mūsų tėvynė arba gadynė reikalauja.

Šalin su tais aštriais ir paniekiančiais vardais, klerikalais, kuriais atkakli Volterio bedievybė ir jo pasekėjų siauraprotystė yra taip ilgai puldinėję ant kunigų ir kunigystės.

Gerbkime savo kunigus. Jei matome ydų, net kartais nedorybių kai kuriuose, mes privalome atsiminti žmogaus silpnybes.

Stengkimės tame atvėjuje nežiurėti į žmogų, tematyti kunigą: kaip kunigas jis nuolat pagarbos vertas ir jo tarnystė nuolat šventa; nes jis yra Jėzaus Kristaus, didžiojo Kunigo, vietininkas per visus amžius. Išganytojas apie jį ištarė šiuos žodžius: "Kas tavęs klausys, manęs klausys; ir kas tave paniekins, paniekins Jį, kurs tave siuntė".

Ištikrųjų yra blogų kunigų; kaip jie gali buti Dievo tarnais?

ATSAKYMAS. Delto, kad likdami

blogais vyrais, jie nenustoja buti kunigais.

Ar tamsta nustoji buti krikščioniu delto, kad nusidedi, paklysti? Ar teisėjas nėra teisėjui? Ar jo sprendimui nustoja prievartos, kadangi jo paties teisingumas nėra be dėmės? Ar tėvas nėra tėvu, kai nepildo savo pareigų? Ar karininkas nustoja teisės liepti savo vyrams delto, kad patsai peržengia tvarkos dėsnius?

Jei tai yra gyvenime, kame gali, pilniausioje žodžio reikšmėje, atimti viešąsias pareigas nuo tų, kurie yra jų neverti, kaip pastoviau, dar nepaveržiamam dera buti dvasiniuose dalykuose ta šventa kunigystė, kurią yra pamatuota žmogaus sąžinės tvirtybė ir visas tikinčiųjų gyvenimas.

Jei mūsų kunigai nustoja buti kunigais tuo pat, kad papildė sunkią nuodėmę, mes niekuomet nežinotume ar mes ištikrųjų priėmėme Švenčiausį iš jų rankų; vienas Dievas žino ir mato žmonių sąžines.

Tai del mūsų jie yra kunigai; ir del mūsų jie pasilieka tokiais, net kuomet pamiršta savo didybę.

XV.

Kunigai turėtų vesti. Celibatas yra gamtai priešingas apsireiškimas.

ATSAKYMAS. Celibatas priešingas gamtai, bet virš gamtos; kas yra labai sikringa. Kunigo skaistybė nėra gamtinė, bet antgamtinė; ji plaukia iš Viešpaties Jėzaus Kristaus malonės, Kurs kunigystėje duoda savo tarnams dievišką žymę ir antgamtinės jėgos, kuri juos paaukština virš kitų vyrų.

Dievas yra vienas ir nevedęs. Taip

privalo būti ir Jo tarnai-kunigai.

“Didžioji Dvasia neturi pačios”, pasakė Raudonveidžių vadas Amerikos kapitonui, kurs pasiulė pasiųsti į jų tarpą protestantų misijonierius; “Jo kunigai turėtų būti kaip Jis. Kadangi jusiškiai yra vedę, mes neturėsime jokių santykių su jais. Jie yra panašus į mus ir nebutų mums naudingi.”

Dievas, tapęs Žmogum, palaikė pilną skaistybę. Jo pasiuntiniui dera sekti Jo kelias. Mokinys yra tikras, kuomet jis yra panašus į savo mokytoją.

Skaistybė apsupa kunigą su dangišku spinduliu; jam teikia moralinės galios, kurią jis turi teisės kapoti savo brolių nedorybes, netik patarti gera, bet ir tobula; paguosti grįžtantįjį prie Dievo, permatyti slėpinius taip slaptus, kurių duktė nedrįsta pasakyti savo motinai, moteris savo vyrui, brolis savo broliui.

Teapsiveda kunigas: antprigimtinė žymė nyksta; jisai tepasilieka paprastas žmogus. Kunigų vedimo ginėjai tai žino labai gerai. Jie tenori viena — padaryti kunigą žmogum, nusavinti jo kunigystę.

Jie mato, kad tie vyrai, taip nenusileidžią nedorybėms, taptų nuolankiausi pasaulyje, jei kas galėtų įpiršti jiems pačią ir duoti vaikus. Užimti savo reikalais, jie neturėtų tiek laiko rupintis dalykais, kurie yra Dievo arba savo parapijonų sąžinės padėtimi, jų nedorybėmis.

Ir tuomet sąžinės reikalai būtų atliekami šeimynos žydinyje. Kad apturėjus klebono palankumą, jo moteris būtų gerbiama ir net garbinama, jo vai-

kai būtų giriami, nors jie būtų kvailesni už asilą ir biauresni už varnas. Vyras -tėvas — nuodėmklausis negalėtų atsispirti prieš tai, ir leistų visa, ko jo prašytų.

Vargas kunigui ir vargas mums, jei moteris — pati taip liestų jo galios šaltinį. Toji galia yra gaivinanti, kurią ja prikelia sielas; jinai yra galinga, kuri palaiko ir skatina Dievo tarnystėje; tai galių galia, kuri yra kunigo, kuri jį daro taikintoju pas Dievą ir pas žmones; tai meilės galia — galybė.

Taip, meilė — apaštališkoji meilė, kuri visus lygiai priglaudžia: vargšą ir turtuolį, gerą ir nedorą, svetimą ir artimą; tai skaistybė, kurią meilė gaivina.

Jis gali būti švelnus, jis gali būti jautrus, bet jis niekuomet negali būti kankiniu, kurio širdis yra sutepta moters meile.

Jis gali jausti našlių ir našlaičių vargus, bet niekuomet nepasisvęs dėl jų, kuris jaučia, kad jo pirmoji meilė ir jo pirmos jėgos privalo būti taupinamos savo vaikams, jų auklėjimui ir jų ateities prirengimui.

Duonos šmotelis, kurį gal atiduotų paėmęs nuo savo stalo palaikyti badaujančio gyvastį, negalėtų atimti iš savo vaiko rankos.

Gyvastį, kurį viešų nelaimių metuose jis paaukotų už savo žmonių gerovę, jis palaikys dėl savo šeimynos.

Kunigui apsivesti yra iškilminga patžudystė. Jei norime, kad mūsų kunigai mus gelbėtų išganyti savo sielas, (ir jie tegali tai padaryti), palikime juos su Jėzumi Kristumi. Be to, ar jie taip nori vesti? Nuo kuomet yra žmonės

priversti vesti, nenorėdami?

XVI.

Aš tetikiu ką suprantu. Ar gali pratingas žmogus tikėti visas religijos paslaptis?

ATSAKYMAS. Tad, nieko netikėk; nieko pasaulyje, net nei kad gyvas esi, kad matai, šneki, girdi — netikėk, nes aš sakau, kad tamsta nesupranti nei vieno šitų apsireiškimų.

Kas yra gyvastis? Kas kalba? Kas balsas? Kas yra aidas, spalva, virpėjimas ir taip toliau?

Kas yra vėjas? Kur jis prasideda? Kur, kodėl ir kaip nusimalšina? Kas šaltis? Kas šiluma?

Kas miegas? Kaip tai įvyksta, kad kuomet miegu, mano ausys yra atviros kaip ir budint, bet aš nieko negirdžiu? Kaip ir kodėl aš bundu iš miego? Kas tai per veiksmės?

Kas nuoilsis? skausmas? linksnumas? ir t. t.

Kas yra medega? Tai neaprašoma kas, kuris kaitaliojasi budu, spalvomis, apvalumais ir t. t.

Kas tai supranta? Kas tai yra jos esmė?

Kaip tai, kad su savo akimis, kurios yra du mažu apvalu, juodu, mėlynu, ar rudu skrituliu, aš galiu matyti aplinkinius daiktus, net milijonus mylių atstu, kaip pav. žvaigždės?

Kaip toji mano siela skirtusi nuo mano kuno, jeigu aš neįdėčiau į kuną maisto? Aš bučiau panašus į negyvus gyvulius, augalus, ir daržoves.

Visa stebėtina manyje, net ir kasdieniniuose dalykuose, grynuose gy-

vulio veiksmuose.

Koks mokslinčius yra nors kuomet suvokęs gamtos esimą: kodėl, kame ir kaip? Kas yra supratęs nors paviršium ar pavieniui kokių paslapčių?

Aš noriu suprasti Jį, Kurs yra padaręs visus tuos dalykus, kurių aš negaliu suprasti. Aš nepermatau ir nesuprantu sutvėrimo, o noriu suprasti Sutvėrėją. Aš nesuprantu rybotos kurybos, o noriu suprasti nematuojamąją. Aš nesuprantu gilės, musės, akmenėlio, o noriu apimti, apglėbti ir suvokti Dievą ir Jo visus įsakymus.

Tai neišmanymas. Nieko daugiau negaliu pasakyti.

Religijos paslaptys yra panašios į saulę. Savyje nesuvokiamos, jos apšviečia protą ir gaivina tuos, kurie vaikščioja savo širdies skaistybėje; jos teapakina išsiputėlius ir puikybės smarvės prisigėrusius, kurie matuotų Jo didybę savo saiku.

Paslaptis yra virš proto, o ne prieš protą; kas yra didelis skirtumas. Be religijos pagalbos protas nesuvokia tiesos.

Ne, tikėjimas nėra priešingas protui. Toli gražu; jis yra jo brolis ir pagalbininkas. Jis yra giedresnė šviesa, kuri prisideda prie šviesos jau žibančios ir spindinčios. Tikėjimas yra protui kaip teleskopas grynai akiai. Akis per teleskopą mato, ką ji nematyti be jo pagalbos. Ji pasiekia vietaš, kurios nėra prieinamos be jo. Ar tamsta sakytumei, kad teleskopas yra priešingas akims?

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

SUVIENYOTOS AMERIKOS VALSTYBĖS. — New Yorko uostan atsiųsta iš Italijos vienas tonas skritulėlių arba medalikėlių, kurie bus dalinami Chicago Eucharistiniame kongrese. Kardinolas Mundelein užsakė Romoje vieną milijoną tokių skritulėlių ir todėl dabar kiekvieną savaitę po vieną toną jų pristatys į Chicago iki 1 dienos birželio. Tie skritulėliai yra padirbti iš bronzos. Vienoje skritulėlio pusėje yra šv. Tėvo paveikslas, kitoje gi kieliko atvaizdas su parašu lotynų kalboje — “Kur Petras — tenai ir Bažnyčia”.

MADJARIJA. — Chicago Eucharistiniu kongresu susijdomavo visas katalikiškas pasaulis. Kardinolas Mundelein pareiškė noro, kad per Eucharistinį kongresą būtų priimta švenčiausias bent vieno milijono asmenų. Tasai gražus sumanymas rado atbalsio ir kitose šalyse. Štai Madjarijos Budapešto kardinolas Csernoch irgi paskelbė savo šalies tikintiems, kad jie tuo pačiu laiku irgi priimtų šv. Sakramentus, kad visa Madjarija galėtų pasididžiuoti vienu milijonu priėmusių švenčiausį. Sektinas pavyzdys ir Lietuvos katalikams.

RUSIJA. — Sv. Tėvas buvo pasiuntęs savo pasiuntinį kun. d'Herbigny į Rusiją ištirti tenykštės padėties. Sugrįžęs atstovas pranešė, kad jo tyrinėjimai davę gerų sėkmių. Bolševikų valdžia sutinkanti tartis su šv. Tėvu, jinai laiduoja vyskupių įsteigimą ir misijų gyvenimą. Kai kurie žymus bolševikų valdininkai kalbėjo apie konkordatą su šv. Tėvu. Žinoma, konkordatas jokiū būdu nėra galimas, kadangi Katalikų Bažnyčia nepripažįsta dabartinės valdžios Rusijoje, bet susitarimas su tenykščia bolševikų valdžia pilnai yra galimas, tiktai kyla klausimas — ar toji bolševikų valdžia išlaikys savo duotą žodį. Juk ir pirmiau jinai leido šv. Tėvo pasiuntiniams maitinti Rusijos badaujančius gyventojus, bet kuomet badas pasibaigė, jie pasidarė toki nepalankus šv. Tėvo atstovams, kad tie turėjo išvažiuoti. Tokiai valdžiai sunku tikėti.

ITALIJA. — Sv. Tėvas pasiuntė laišką Meksikos vyskupams. Tame laiške šv. Tėvas reiškia daug užuojautos visiems katalikams, ku-

rie šandie pergyvena sunkias valandas, dideliu valdžios persekiojimus. Šv. Tėvo nuomone geriau nesudaryti atskirės katalikų politinės grupės, kuri kovotų prieš neteisybes, bet išvien atskiriomis organizacijomis kovoti tas teises, kurias negalima dėl savo neteisingumo ir žiaurumo teisėmis vadinti. Šv. Tėvas kvietė viso pasaulio katalikus melstis prie Dievo, kad Jisai prašalintų Meksikos katalikų nelaimės ir persekiojimus.

— Izraelio Katalikų Vienybė, kurios užduotimi yra rupintis žydų atvertimu į katalikų tikėjimą, nuolatos auga ir stiprėja. Šv. Tėvas pilnai pritaria tam šventam darbiui, pabrėždamas, kad jisai savo gyvenime turi du siekių, butent rupintis žydų atvertimu į katalikų tikėjimą ir rusų grąžinimu Katalikų Bažnyčiai.

— Šįmet išpuola 700 metų nuo mirties šv. Pranciškaus Asyžiečio. Kiekviena tauta stengiasi įvairiais būdais pagerbti šv. Pranciškaus atmintį. Kadangi šv. Pranciškus buvo italas, tai italų valdžia labai rupinasi šventojo atmintį pagerbti. Dabar tuo tikslu išleido naujus pašto ženklelius, kuriuose vaizduojama šv. Pranciškaus bazilika, šventojo paveikslas ir jo mirtis. Ženkilai labai gražaus ir didelės meno vertės.

— Italijoje gyvuoja Tautinis Komitetas prieš keiksmus. Milano arkivyskupas kardinolas Tosi pakvietė tą komitetą suruošti tenykščiam mieste prieš keiksmus dieną. Tuo tikslu užsiėmė sosto įpėdinis karalaitis Umberto ir Milano miesto pirmininkas. Bus suruošta diena, kurioje bus dalinami visi raštai ir atsišaukimai visuose Italijos miestuose ir miesteliuose, žadinantieji žmones vengti visokių nedorybių išsireiškimų ir keiksmų. Kartu bus daromos eisenos prieš tuos, kurie nemoka valdyti savo burnos, paleisdami savo liežuvį keiksmams. Dievas davė žmogui kalbą, kad ne keiktų, bet kad garbintų savo gerąjį Sutvėrėją ir Atpirkėją.

BULGARIJA. — Sofijos arkivyskupas Peef paskelbė šventų metų jubiliejaus sąlygas. Šale katalikiškų bažnyčių lotynų apeigomis randasi ir slaviškos katalikiškos bažnyčios. Ar-

kivyskupas, skirdamas bažnyčias aplankymui, paskyrė bendrai abiejų apeigų. Šitas menkinėkis padarė didelio įspūdžio į visus Bulgarijos gyventojus. Kaip slavai taip ir lotynai katalikai gyvena kaimynais, bet tarp save neturi nieka bendra. Lotynai žiuri į unijotus katalikus skersai, mažai juos teskirdami nuo klaidatikių. Lygiai ir slavai katalikai nekaip žiuri į lotynus. Lotynai, jų nuomone, yra menki tėvynainiai, kadangi jie vartoja svetimą kalbą savo bažnyčioje. Dabartinis arkivyskupo sutvarkymas prašalino nepalankų vienų prieš kitus nusistatymą. Minios lankymasis svetimoje bažnyčioje daro gražaus įspūdžio į visus. Nepasilieka nė klaidatikiai tai nepastebėję. Jie mato, kad visi žmonės yra vieno tikėjimo, tik tai jie skiriasi kaip nuo lotynų, taip ir nuo slavų, kurie vadinasi unitais. Gal šitas apsi-reiškimas ir klaidatikiams atidarys akis ir jie susipras atskaloje pasilikę.

PRANCUZIJA. — Valstybinis parlamentas nutarė paliuosuoti tam tikra nustatyta tvarka nuo mokesčių visus bažnytinius turtus. Pirmiau bažnyčios, mokyklos, seminarijos turėjo mokėti mokesčius, kartais net labai didelius. Tasai turtas buvo skaitomas privatiniu ir todėl vienam valdytojui mirus buta visokių keblumų. Visa buvo sutvarkyta 1923 metais, kuomet arkivyskupas dabar kardinolas Cerretti susitarė su p. Poincare, einant Bažnyčios įstatymų reikalavimais. Tasai visas sutvarkymas buvo įduotas parlamentui pasvarstyti ir perėjo vienasbalsiai. Tai parodo, kad ir Prancuzijos bedieviai jau pradeda blaiviau žiūrėti į katalikų gyvenimą ir jų reikalus.

— Tautinė Prancuzų Katalikų Studentų Federacija labai susijdomavo misijų reikalais. Tuomi pasirupino vyskupas Le Roy, šv. Dvasios Tėvų vienuolijos vyriausias vadovas. Dabar studentai padaro daug gera. Jie renka aukas ir prisijūnėia į centrą, iš kur jos yra siunčiamos daugiausia į Kongo misijas. Kiekviena studentų kuopa užlaiko savo vieną misiją. Tosios misijos išlaidos ne didžiausios taip kad studentams ne per sunkiausia tai padaryti, pačiai gi misijai yra gyvybės užtikrinimas. Taip Prancuzijos studentai remia šventą Kristaus mokslo plėtimo darbą.

— 5000 Paryžiaus vaikų savo Velykų atostogas 10 dienų praleido Liurde. Keletas traukinių didžiojo penktadienio vakare išvažiavo iš Paryžiaus į Liurdą. Visa kelionė ir pragyvenimas kainavo 220 frankų. Svarba tame, kad tie pinigai buvo suaukoti turtingesnių žmonių. Kai kurios šeimos šiuos pinigus pasiuntė kunigams, kurie užsiėmė kelionės suruošimu. Pinigai buvo aukojami įvairiais tikslais: atminimui mirusio vaikelio, kad vargšas vaikutis, nuvykęs į Liurdą, pasimelstų už savo geradėjus ir jų mylimą mirusį sunelį; kiti aukojo pinigus už savo sergantį vaikelį, kad kitas jo vieton nuvyktų prašyti ligoniui sveikatos; kiti vėl davė dvigubą sumą, kad jų sunus galėtų pasimti su savim kartu ir kitą, sau draugą, mažiau turtais laimingesnį. Kiek čia buvo išaukota pinigų šitam prakilniam gailestingumui! Bet kiek patys turtingesnieji vaikai sudėjo aukų savo neturtingiems draugams! Sunku rasti gražesnė progą lavintis duosnume ir gailestingume. Visi keleiviai buvo padalinti į kuopas; kiekvienai kuopai pirmininkavo trys studentai: medikas, advokatas ir klerikas. Tai kaip ir "vyresniojo brolio" globa. Visa kelionė gražiausių sėkmių. Tai jau ketvirtą kartą įvyksta toksai Liurdo aplankymas. Pirmą kartą tevažiavo tiktai 100 vaikų, šitą ketvirtą kartą važiavo jau 5000.

KANADA. — Dideli krašto plotai yra ne labai tirštai apgyventi. Esama vietų, kur labai maža žmonių tegyvena ir jų tarpe dar mažiau esama katalikų. Kadangi kunigas čia sunkiai gali pragyventi, tai tiktai laikas nuo laiko atvažiuoja. Kitų tikybių dvasininkai dar rečiau tesilanko. Atsižvelgdamas į šitokią padėtį, Winipego arkivyskupas davė įsakymą, kad katalikų kunigų laikytų pamaldas, ypatin-gai sakytų pamokslus visiems žmonėms, nežiūrint jų tikėjimo (kurio labai mažai čia matyti); bendrai. Tėvai Paulistai apsiėmė sakyti pamokslus Manitobos provincijoje viešai gatvėse. Mums pamokslas gatvėse išrodo ne vietoje, bet angliškai kalbančiose šalyse tai paprastas apsi-reiškimas. Anglijoje Londone kunigai pamokslus sako viešai miesto soduose ir gatvėse. Šito tai budo šią vasarą laikys ir Manitobos gyventojai — laikys savo pamaldas atvirame ore ir klausys Dievo žodžio gatvėse.

Lietuvos Žinios

Atvyksta arkivyskupas ir vyskupai. Jo Eksc. arcivyskupas J. Matulevičius atvyko Mariampolėn gegužės 18 d. Su juo kartu atvyko Jo Eksc. arcivysk. P. Karevičius, Telšių vyskupas Jo Eksc. J. Staugaitis ir Vilkaviškio dieocėzijos pavyskupas J. Eksc. M. Reinys. Katalikų draugijos, visuomenės atstovai ir dvasiškija savo ganytoją tinkamai pasitiko.

Dambrava, (Mariamp. apskr.) Čionai balandžio mėn. žmonės matė du vilku. Bijoma, kad vasaros metu vilkai nesudarytų pavojaus gyvuliams.

Suvažinėtas mirė. V. Majauskas iš Pradotkų k. tapo suvažinėtas Mariampolėje pasibaidžius arkliais. Pasirgęs trumpai apskrities ligoninėje, mirė. Buvo geras žmogus.

Kazlų Ruda. Bufete dirba 4 žmonės, bet gražos nespėja duoti greitai ir laiku. Pasitaiko, kad delsiant, įbrukiama jau traukiniui sujudėjus, kuomet patikrinti jau nebėra laiko. Vagone pasirodo, kad truksta. Ar tai tyčia daroma?

Žvirgždaičiai. (Šakių apskr.) Per šventes daug gero norėjome padaryti, bet policininkas sukliudė. Buvo paskaita, tarėmės apie spaudą, kaikas užsirašė "Šaltinį", kiti žada užsakyti. Buvo dar daug kitų reikalų, bet policininkas teiėdo vieną valandą posėdžiauti. Stebėtina, ar yra toks įstatymas?

Vilniaus krašte. Svenčionyse suimta liet. gimnazijos 10 mokinių, net 2 kl. vaikų, ir trys mokyt. seminarijos mokiniai. Suimta ir keletas ukininkų. Už ką, nežinia.

Dubių klebonas, Paplauskas, policėjai reikalaujant pašalintas iš parapijos. Kun. Kuzminskiui atimtos dekanato teisės.

Strelėiuose, Lydos apskr. ginkluota policija įsiveržė į mokyklą; padarėsi kratą, mokyklą uždarė. Mokykla buvo gavusi iš lenkų valdžios visas teises ir gyvavo 4 metus.

Vyduose uždaryta lietuvių mokykla.

Vilniuje miesto valdyba paskyrė mokyklų pusryčiams, lenkams 3.000, žydams 1.880 zlotų. Lietuvių ir gudų mokykloms nedavė nieko.

Ežerėnų apskr. ties Gūbavos dvaru lenkai mėgino vėl įsiskverbti į mūsų pusę ir emė kirsti mišką. Musų sargyba jiems patiems emė

kirsti; pabėgo.

Kaunas. Geg. 13 dieną įvyks iškilmingas Jo Eksc. arkivyskupo metropolitos J. Skvirecko ingresas. Popiežiaus raštai bus katedroje — bazilikoje perskaityti lotynų ir lietuvių kalbomis.

Lenkai rinkimų agitacijos lapeliuose giriasi, kad jie išėdę vysk. Karevičių. Pasigyrimas melagingas; bet gali džiaugtis: seniaus per ingresus ir vyskupų konsekrecijas popiežiaus raštai buvo skaitomi lotyniškai, lietuviškai ir lenkiškai. Dabar po to mūsų lenkų nebuto "laimėjimo" lenkų kalbos nebėra katedroje...

Lietuva pasikeitė su Vokietija ekonomine sutartimi. Sutartis parašyta 1923 metais. Tad jau paseno: dabar birželio mėn. bus derybos ją truputį pakeisti, nustatyti muitus ir mėsos išvežimą iš Lietuvos. Sutvarkius tuos reikalus Lietuvoje pinigų turės padaugėti.

Lietuvos Banke balandžio 30 d. buvo aukso, sidabro ir svetimų pinigų už 72.594.237 lt. Popierinių litų apyvartoje buvo 87.142.871 lt. Tad per balandžio mėn. Banko kasoje sumažėjo vertybių už 4 mil., pinigų Lietuvoje sumažėjo 3 mil. litų. Pavasarį, mat, Lietuva visuomet mažiau teparduoda, tad ir pinigų mažėja.

Gegužės 7 dieną iškilmingai atidarytas Amalių — Telšių naujas geležinkelis. Tai antras geležinkelis Lietuvos pastatytas savo lėšomis.

Ukmergės apskr. suimti E. Panecvičius ir S. Sočikas, lenkų šnipai. Vienas prisipažino.

Tilžės laikraščio redaktorius, p. Ibing, kuris pirmasis apšmeižė mūsų buv. finansų ministrį p. Petruļį, atsiprašė, prisipažino kaltas, prašė atleisti. P. Petruļis visą reikalą atidavė teismui.

Klovinės kaimė, Utėnos apskr. socialistėliai sąudė į katalikus susirinkime. Pagramdų kaimė, Vilkaviškio apskr. šovė į policininką. Slavikuose Šakių apskr. grąsino susirinkime katalikams peiliais.

Mariampolės mokytojai p. Tonas ir p. Karcklys išleido labai gražius Lietuvos vaizdus stereoskopams; paveikslai labai gražūs ir įdomūs. Kiekvienam verta pasidžiaugti Lietuvos krašto gražumais.

MUSŲ DARBAI

MARIJONŲ GIMNAZIJA MARIAMPOLĖJE.

Pirm penkerių metų t. y. 1921 m. rudenį Mariampolės marijonai įsikūrė gimnazijos pradžią, 1923 m. tai įstaigai pastatydino namus; kurie yra aukštesni už visus kitus namus Mariampolėje; pamažėli įtaisė visą įrengimą.

Kaip visose gimnazijose, taip ir šitoje, daugiausiai rūpinamasi, kad mokiniai gautų kuodaugiausiai ir kuogeriausio mokslo, ilgų amžių prityrimas šviesiausiose Europos ir Amerikos dalyse parodė, kad gimnazijos mokslams geriausi pagrindai yra klasinės kalbos ir matematika. Naujų laikų bandymai tuos pagrindus pakeisti baigėsi mokslo ir mokslingumo sumažėjimu tose šalyse, kur pakeitimas buvo įvykęs. Marijonų gimnazijoje pasiliko tas mokslo pagrindas, kurį išbandė dviem būdais ir pripažino senoji praeitis, ir jaunoji dabartis, butent klasinės kalbos ir matematika. Baigęs keturias Marijonų gimnazijos klases mokinys tiek moka lotyniškai, kad lengvai gali išlaikyti egzaminus iš tos kalbos reikalaujamus papildomai atlikti medicinos fakultete.

Gamtos mokslams Marijonų gimnazija nesigaili darbo, nei lėšų. Fizikos kabinetas joje yra įrengtas sulig naujausių mokslo reikalavimų ir pavyzdžių. Gamtamokslio dėstytojai nevien žodžiu ir knygų skaitymu išmokina bernaičius suprasti gamtos dėsnius, bet ir rodyte parodo jų veikimą tam tikrais prietaisais. Kaikurie prietaisai gan brangiai yra atšėję. Prie gimnazijos yra stiproka elektros gaminimo stotis ir vandeninis "avinis" arba prietaisas, kuris padaro, kad bėgantis žemyn vanduo savaime kyła augštin per keliolika metrų. Tie ir kitoki prietaisai vaizdžiai parodo gamtos dėsnių veikimą ir palengvina mokslą.

Be to yra ir kitų fizikai įdomių įtaisų prieinamų mokiniams tam tikru laiku.

Marijonų Gimnazijos mokytojai visi yra vienų pažiūrų žmonės krikščionys, todėl gimnazijoje nė vienas negraują to, ką kiti stato ir mokinių protai bei širdys neužsikrečia netvarka. Visiems viena kryptimi dirbant tuo

pačiu laiku daugiau naudos padaroma. Gimnazijoje tam tikri specialistai mokina vokiečių, anglų ir prancūzų kalbų.

Prie mokslo pridedamas auklėjimas.

Marijonų gimnazija, jos įkūrėjai ir mokytojai žino, kad ir mokyčiausias žmogus gali būti nedoras. Tulas vagiu tampa puikiausiai išėjęs universitetą. Daugiau buva mokytyų gi-tuoklių ir šiaip ištvirkėlių. Nelaimė tėvams, kurių sunus augštus mokslus išėjęs pasidare netikusiu žmogum. Nuo to apsaugoja valios išlavinimas, kurį aprupina auklėjimas.

Marijonų gimnazijoje vienas prityręs kunigas su keletu kitų pagelbininkų atsidėję la-vina gimnazistų valią visomis krikščioniško auklėjimo priemonėmis. Mokiniai yra visuomet su savo auklėtojais. Gyvendami gimnazijos namuose apsaugoti yra nuo pavojų, praplitusių pripuolamose įnamiavimo vietose. Tas gyvenimas gimnazijoje geras dar ir tuomi, kad šalčiams užėjus nereikia pamokų pertraukti negalint mokiniams sueiti del speigo. Ir šiaip del kokio menkniekio mokiniui nēr čia galimybės praleisti pamokų.

Vienų tik katalikų vaikai mokinasi ir gyvena šitoje įstaigoje. Ir mokslas su auklėjimu joje eina katalikų tikybės dėsniais, todėl baigusieji tą įstaigą vaikai nepasidaro svetimi savo tėvams katalikams, ir reikia tikėtis, kad išbuvo nesusigadinę savo doroje.

Bet gimnazija dar duoda progos vaikams išmokti muzikos ir giesmių. Gimnazijoje yra gero specialisto vedamas pučiamųjų instrumentų orkestras. Yra trys giesmių mokytojai. Sienos papuoštos daugybe paveikslų. Mokiniai žiūrėdami į Kalpoko, Šimonies, Šileikos, Šklėrio, Kulviečio, Pautieniaus ir kitų Lietuvos menininkų originalus gauna tiesiog susipažinti su mūsų artistais ir gali sulyginti jų veikalus su garsiausių pasaulyje menininkų kuriniais, butent Rafaelio, Dolei, Murillo, Feuerbach'o Hofmann'o ir kitų, nes kuopukiausias tų veikalų atvaizdos puošia gimnazijos sales.

(Bus daugiau).

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ką reiškia tie šv. Evangelijos žodžiai — “Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis.”

S. K. iš Lawrence, Mass.

ATSAKYMAS. — Dievo žodžiai yra teisingi ir neatmainomi; jie niekuomet nepasikeis. Žemė ir dangaus skliautai yra tvirti Dievo kuriniai, bet me amžini; jie sunyks. Dievo žodžiai nepanašus į žemę; jie yra amžini — Dievo skelbiama tiesa yra amžina; jinai visuomet gyvuos.

KLAUSIMAS. — Koks turi būti žmogaus nusižeminimas?

“L.” skaitytojas iš Baltimore, Md.

ATSAKYMAS. — Visos dorybės yra dieviško gyvenimo atspindys. Kuomet žmogus nori kokios dorybės įgyti, jisai turi sekti savo Išganytoją Jo pavyzdingo gyvenimo dorybėje. Nusižeminimas yra grynai krikščioniška dorybė, paties mūsų Išganytojaus nurodyta. Nusižeminimo dorybė turi tris laipsnius, butent: 1) kantriai nukęsti visokius pažeminimus, 2) su džiaugsmu tuos pažeminimus nukęsti ir 3) ieškoti progos dėl Kristaus meilės būti žeminamam ir su dideliu džiaugsmu juos pergyventi.

KLAUSIMAS. — Prašau man paaiškinti apie amžinas Mišias. Kada jos laikomos? Ar davėjas gali paskirti savo intenciją? *“L.” skait. iš Detroit, Mich.*

ATSAKYMAS. — Kiekviena vienuolija turi savo geradėjų. Už tuos geradėjus vienuoliai laiko kartą į mėnesį arba kartą į savaitę vienas šv. Mišias. Tėvų

Marijonų vienuolijoje tokios šv. Mišios yra laikomos kasdien. Žmonės tas šv. Mišias vadina amžinomis, kadangi jos laikomos iki vienuolijos gyvavimo pabaigos. Jeigu vienuolija nustoja gyvuoti, tai ir tosios šv. Mišios nustoja būti laikomos. Kiekvienas davėjas aukos gali nuskirti savo kokią nori intenciją ir todėl šv. Mišių malonės atateks aukotojo nuskirtam tikslui.

KLAUSIMAS. — Ar šv. Panelė buvo taip juoda, kaip ją rodo Čenstakavoje esamas paveikslas? Kitur ji vadinama Sniegena. Tokiu būdu Ji turėjo būti balta.

Elena P.

ATSAKYMAS. — Kokia spalva dailininkas piešia paveikslą, tokios spalvos yra ir paveikslas. Kadangi švenč. Panelės Čenstakavoje paveikslas buvo nupieštas tamsiomis spalvomis, tai šandie po ilgų šimtmečių tasai paveikslas atrodo juodas. Sniegena vardas paeina ne nuo veido, bet nuo vietos. Kuomet Romos mieste buvo ruošiamasi statyti bažnyčia ir buvo ieškoma vieta, vieną gražų vasaros rytą vienoje gražioje vietoje buvo rastas sniegas. Tą pačią naktį šv. Tėvas turėjo regėjimą, kad toje vietoje turi būti statoma bažnyčia. Dėl šitų stebuklų buvo pastatyta bažnyčia ir įsteigta šventė, kuri šandie ir vadinama Sniegena.

KLAUSIMAS. — Daugumas tretininkų eina kasdien prie Sakramentų, o namieje munšainę gamina. Ar nėra nuodėmės? *A. B. iš Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. — Kasdieninis ėjimas prie Sakramentų yra labai gražus žmogaus gyvenime apsidreiskimas. Bet mums nšainės gaminimas yra labai peiktinas dalykas ir dažnai nuodėmingas. Kad dauguma tretininkų eina kasdien prie šv. Komunijos, tai tiesa. Bet kad jų dauguma mums nšainę gamina, tai netiesa. Atsiranda,

deja, ir tretininkų tarpe tokių nedorių žmonių, kurie viešon teikti kitiems gražaus katalikiško gyvenimo pavyzdį, juos piktina. Tokius netinkamus asmenis tretininkų kuopų direktoriai turi butinai išmesti iš brolijos. Tuomet nebus papiktinimo ir tretininkų vardas nebus teršiamas.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.